

Čo vieš robiť?

Malé zväzky silno koncentrovanej hmoty – zahriatej.

Ako vyzerá výsledok tvojej práce?

Sú to malé slnečné sústavy.

Aké rozmery majú miniatúrne slnká a planéty?

Ako skaly, budovy alebo mesiac?

(smeje sa) Moje slnká sú ako basketbalové lopty a planéty ako malé loptičky – to je maximum, čo viem vytvoriť.

Prečo to vytváraš v takom malom meradle?

Aby som sa precvičila, aby som neskôr dokázala vytvoriť väčšie slnko. Pri dostatočnom tlaku atómy explodujú a kondenzujú, ale ja sama ich nedokážem prinútiť, aby vytvorili niečo veľké.

Čo máš na mysli?

Učíme sa spolupracovať a kombinovať svoje energie, aby sme dosiahli čo najlepšie výsledky.

A kto vytvára obrovské termonukleárne explózie, ktoré tvoria fyzické svety a samotný vesmír?

Zdroj... koncentrovaná energia Starších.

Aha, takže Zdroj má pomocníkov.

Myslím si, že áno.

Prečo sa namáhaš, aby si svojou energiou tvorila univerzálnu hmotu a zložitejší život, keď sa v tom dokonale vyznajú Kumara a entity nad ňou?

Očakáva sa od nás, že sa k nim pripojíme, tak ako si ony prajú, aby svoju dokonalú energiu pripojili k Starším.

Otázky okolo tvorenia vždy evokujú problém prvotnej príčiny. Bola explózia medziplanetárnej hmoty (tzv. Veľký tresk – pozn. red.), ktorá viedla k zrodu našich hviezd a planét, len hrou prírody, alebo plánovaná inteligentnou silou?

Keď počúvam subjekty ako je Thece pýtam sa sám seba, prečo by duše nacvičovali reťazové reakcie energie hmoty na malých modeloch, keby nezamýšľali vytvárať nebeské telesá? Nikdy som neabsolvoval sedenie so subjektom úrovne VI a vyššou, aby som mohol dokázať, nakoľko môžu ďalej využívať svoju tvorivú energiu. Zdalo by sa, že keď duše dosiahnu túto úroveň, zúčastňujú sa zrodu planét a foriem života, ktoré sú schopné vyššej inteligencie a sú vhodné na využitie pri rozvoji duší.

Pri úvahách o tom, prečo sú nedokonalé duše do tvorenia vôbec zapojené, som dospel k tomuto záveru: všetky duše dostávajú príležitosť podieľať sa na vývoji nižších foriem inteligentného života, aby sa skrze ne samy zdokonalili. Rovnaký princíp môžeme aplikovať aj pri hľadaní odpovede na otázku, prečo sa duše inkarnujú do fyzickej podoby. Thece naznačuje, že zvrchovaná inteligencia, ktorú nazýva Zdroj, je tvorená kombináciou tvorcov (Starších), ktorí spájajú svoje energie, aby vytvorili základ vesmírov. Túto myšlienku vyjadrili inými spôsobmi aj ďalšie subjekty, ktoré opisovali kombinovanú silu neinkarnujúcich sa starších duší.

Tento prístup nie je nový. Napríklad predstava, že Boh vlastne nie je tvorcom reality, je súčasťou filozofickej indickej sekty džinistov²). Džinisti veria, že skupinu stvoriteľov vesmíru tvoria tzv. *siddhovia*³), ktorí predstavujú dokonalé duše. Tieto duše sú úplne oslobodené od ďalších prevteľovaní. Pod nimi sú

duše *arhatov*⁴), pokročilých svetelných bytostí, ktoré sa stále inkarnujú spolu s ďalšími rozvinutými dušami na troch nižších stupňoch. Pre džinistov je realita nestvorená a večná. Preto siddhovia nepotrebujú Stvoriteľa. Väčšina východných filozofov túto dogmu džinistov, ktorí veria v akýsi zbor riaditeľov vytvorený „predsedom“, odmieta. A tento záver je prijateľnejší aj pre západných mysliteľov.

S určitými subjektmi je možné absolvovať široký rozsah tém v krátkom čase. Keď Thece hovorila o kozmickom vzdelávaní duší, spomenula inteligentný život, ktorý existuje aj v iných svetoch. Tento aspekt života duší mnohí z nás len ťažko prijímajú. Malé percento mojich subjektov – zvyčajne staršie, pokročilé duše – si spomenulo na pobyt vo zvláštnych, ľudom nepodobných formách inteligentného života v iných svetoch. Ich spomienky na okolnosti týchto životov, na fyzické detaily a údaje o planetárnych polohách vzhľadom na nám známy vesmír sú však veľmi prchavé a hmlisté. Bol som zvedavý, či mala Thece v minulosti podobné skúsenosti, preto som na túto tému zaviedol v ďalších minútach reč.

⁵) *hínajána* (doslova *malé vozidlo*) je pôvodne hanlivé oslovenie „starého budhizmu“ zo strany prívržencov *mahájány* (*veľkého vozidla*). Typický je realistický pohľad na bytie. Najvyšším cieľom je vyslobodenie zo strastiplného kolobehu znovuzrodenia a dosiahnutie *nirvány*.

Pred chvíľou si spomenula, že dušiam sú k dispozícii aj iné svety než Zem.

(váhavo) *Áno*.

(Snažím sa o nedbalý tón.) Predpokladám, že na niektorých z týchto planét existuje inteligentný život, ktorý umožňuje, aby sa na ne inkarnovali duše...

To je pravda. Existuje tam mnoho školských dvorov. (dlhá pauza) Nezaujímam sa o to, nepriťahujú ma iné školy.

Možno by si mi mohla povedať, ako vyzerajú.

Niektoré z nich sú analytické, iné sú vlastne mentálnymi svetmi – sú to tajomné miesta...

Ako by si ich porovnala s pozemskou školou?

Pozemská škola je nebezpečná. Je naplnená hnevom mnohých ľudí voči vodcom, ktorí vo svojom antagonizme vedú svojich žiakov tak, aby jeden šiel proti druhému. V pozemských školách treba prekonávať toľko strachu! Je to svet v konflikte, pretože je v ňom medzi toľkými jednotlivcami príliš mnoho rozdielov. V iných svetoch je populácia menšia a harmonickejšia. Pozemská populácia predbehla svoj vlastný mentálny rozvoj.

Radšej by si sa teda vzdelávala na inej planéte?

Ale nie. Napriek všetkým pozemským nešvárom a krutosti je na Zemi vášeň a hrdinstvo. Rada pracujem v krízových situáciách. Mojou túžbou je zaviesť poriadok tam, kde vládne zmätok. Všetci vieme, že Zem je ťažká škola.

Ľudské telo teda pre dušu nie je príjemný hosťiteľ?

Existujú ľahšie formy života, v menšom vzájomnom konflikte.

Ako to môžeš vedieť? To by si musela existovať aj v inej forme života!

Po tomto mojom zámernom úvode začala These hovoriť o tom, ako bola malým lietajúcim stvorením v cudzom, vymierajúcom svete, v ktorom sa ťažko dýchalo. Podľa jej opisu prechádzalo slnko tejto planéty do štádia *novy*⁶). Jej slová boli prerušované a skracované rýchlymi nádychmi.

Povedala mi, že žila v tomto svete vo vlhkej džungli, kde na nočnej oblohe žiarilo toľko hviezd, že medzi nimi nebolo jediné tmavé miesto. To vo mne vyvolalo dojem, že sa táto planéta nachádzala v blízkosti centra galaxie – možno aj tej našej. Spomenula si aj, že v tomto svete strávila krátky čas ako mladá duša pod Kumariným vedením. Keď tento svet prestal byť vhodným na život, obe sa premiestnili na Zem a ďalej tu spolu pracovali. Podľa jej vyjadrenia tu bola istá podobnosť s mentálnym vývojom na Zemi. Spomínaná „lietajúca“ ľudská rasa prepadla strachu a vzájomnej izolácii a jej členovia si začali byť navzájom nebezpeční. Podobne ako na Zemi uznávali význam rodinných zväzkov založených na vernosti a oddanosti. Keď sme sa blížili ku koncu tejto témy, dostali sme sa k zaujímavému príbehu.

Myslíš, že sú na Zemi aj iné duše, ktoré tiež strávili svoje fyzické životy v tomto dnes už mŕtvom svete?

(pauza, potom prekvapivo neviazane) *Áno, jedného som stretla.*

Za akých okolností?

(smeje sa) *Prednedávnom som na jednom večierku stretla muža. Poznal ma, ale nie fyzicky. Mentálne. Bolo to zvláštne stretnutie. Vyviedlo ma z miery, keď ma chytil za ruku. Myslela som si, že je to ne-*

jaký dotieravý otrava, ale potom povedal, že ma pozná.

Čo sa stalo potom?

Úplne ma očaroval, čo u mňa nie je zvyčajné. Vedela som, že medzi nami niečo bolo. Niečo sexuálne. Teraz to vidím jasne. Bol to Ikak. (Pri vyslovení jeho mena sa jej zlomil hlas.) Povedal mi, že sme spolu boli na mieste ďaleko odtiaľto a že je tu viac podobných dvojíc.

Povedal ti o nich ešte niečo?

Nie, mala by som ich poznať...

Prezradil ti Ikak ešte niečo o vašom fyzickom vzťahu v spomínanom živote?

Nie. Videl, že som zmätená. Ved' ja som ani tak nevedela, o čom hovorí.

Ako je možné, že VEDOME vedel o tej planéte, a ty nie?

(rozpačito) *On je ďalej než ja. Pozná Kumaru. (Potom hovorila viac so sebou než so mnou.) Čo tu vlastne robí?*

Ako sa to s vami dvoma na tom večierku skončilo?

(Znova sa smeje.) *Myslím si, že sa ma pokúšal zbaliť. Bolo to trápne, pretože ma priťahoval. Povedal mi, že som veľmi atraktívna, čo mi muži zvyčajne nehovorí. V mysli sa mi objavovali záblesky toho, že sme spolu už boli. Akoby to boli čriepky zo sna...*

Ako sa skončila vaša konverzácia?

Videl, že sa necítim dobre. Myslím, že sa vzdal pokusov o ďalšie kontakty, pretože odvtedy som ho už

nevidela. Potom som naňho znova myslela, možno sa znova stretneme...

Verím, že duše kvôli sebe prechádzajú priestorom a časom.

Poznal som dva subjekty, ktoré boli najlepšimi priateľmi a ktorí ku mne prišli na regresiu spoločne. Nielenže boli partnermi v mnohých predchádzajúcich životoch na Zemi, ale boli spojené ako inteligentné bytosti podobné rybám v akomsi prekrásnom vodnom svete. Obaja spomínali na pôžitok, ktorý mali z hry pod vodou, a na návštevy na povrchu. Ani jeden si však o planéte nepamätal mnoho, nespomínali si ani na to, čo sa stalo s ich rasou. Možno sa zúčastnili nejakého neúspešného experimentu na Zemi predtým, než sa vyvinuli cicavce ako druh, ktorý bol pre rozvoj duší sľubnejší. Myslím si však, že to nebolo na Zemi, pretože som mal aj iných klientov, ktorí spomínali na nepozemské vodné prostredie. „Môj vodný svet bol veľmi teplý a jasný, pretože sme mali nad hlavou tri slnká. Bolo to príjemné a uľahčovalo to stavbu príbytkov.“ Často mi napadalo, či naše sny o lietaní, dýchaní pod vodou a o iných, nie celkom prirodzených ľudských výkonoch nemajú pôvod v našich predchádzajúcich fyzických skúsenostiach s inými životnými prostrediami.

V začiatkoch svojich výskumov o dušiach som čiastočne očakával, že subjekty, ktoré si spomenú na iné svety, povedia, že žili v našej Galaxii blízko nášho Slnka. Bolo to odo mňa naivné. Zem sa nachádza v riedkej časti Mliečnej cesty a v jej blízkosti je len osem hviezd vzdialených desať svetelných rokov od Slnka. Naša Galaxia má viac než dvesto miliárd

hviezd a odhaduje sa, že vo vesmíre dnes existuje sto miliárd galaxií! Množstvo svetov v okolí Slnka, ktoré umožňujú život, si snád' ani nemožno predstaviť. Aj keby sme pripustili, že len zlomok percenta hviezd našej Galaxie má okolo seba planéty s inteligentným životom vhodným pre duše, bude ich minimálne milión.

Z toho, čo som sa dozvedel od duší ochotných a schopných rozprávať o svojich predchádzajúcich rolách, usudujem, že duše sú posielané do ktoréhokoľvek sveta, kde sa nachádzajú vhodné formy inteligentného života. Len štyri percentá zo všetkých nám známych hviezd sú podobné nášmu Slnku. Ale pre duše to zjavne nie je dôležité. Ich planetárne inkarnácie nie sú viazané na planéty pozemského typu ani na dvojnožcov, ktorí chodia po Zemi. Duše, ktoré boli aj v iných svetoch, mi povedali, že k niektorým majú vrúcny vzťah a periodicky sa na ne šťastne vracajú. Nezažil som mnoho subjektov, ktoré by boli schopné si spomenúť na detaily zo života v iných svetoch. Môže to byť dôsledok nedostatku skúseností, utlmenia spomienok alebo blokov vytvorených sprievodcami-majstrami, ktorí chcú zabrániť nepríjemným dôsledkom spomienok na nepozemské telá.

Subjekty schopné diskutovať o svojich skúsenostiach z iných svetov, mi povedali, že predtým, než duše prichádzajú na Zem, sú často umiestnené do tiel s menšou inteligenciou, než má človek – na rozdiel od prípadu, ktorý predstavuje Thece. Ale keď sa už raz do ľudského tela dostanú, nebývajú poslané späť na nižšiu priečku vývojového rebríčka. Napriek tomu môžu byť fyzické kontrasty veľké a postranné výlety ďaleko od Zeme nemusia byť príjemné. Jeden z mojich klientov to vyjadril takto: „Po dlhej sérii životov

na Zemi som povedal svojmu sprievodcovi, že potrebujem zmenu prostredia. Varoval ma, že „... taká zmena sa ti nemusí páčiť, pretože si si už zvykol na ľudskú myseľ a ľudské telo“. Napriek tomu môj klient naliehal, a tak dostal život, ktorý opísal ako „... pastelový svet. Žil som v rase tlstých bytostí. Boli to hlbavé, ale pochmúrne bytosti s drobnými, kriedovobielymi tvármi bez úsmevu. Bez ľudského smiechu a fyzickej pohyblivosti som vypadol z rytmu a urobil som len malý pokrok.“ Táto rola preňho musela byť obzvlášť náročná, ak navyše uvážime, že humor a smiech sú pre život duší v duchovnom svete typické.

Dostávam sa k poslednej fáze svojho sedenia s dvadsiatym tretím prípadom. Bolo treba aplikovať doplnujúce techniky, ktoré prehlbujú tranz, pretože som chcel, aby Thece načrela do najvzdialenejších kútov svojho nadvedomia a hovorila so mnou o časopriestore a Zdroji.

Thece, dostávame sa ku koncu nášho spoločného sedenia. Chcel by som obrátiť tvoju pozornosť ešte raz k tvorcovi-Zdroju. Môžem?

Áno.

Povedala si, že hlavným cieľom duší je dosiahnuť zjednotenie so zvrchovaným Zdrojom tvorivej energie, pamätáš sa?

Áno – stav spojenia.

Povedz, sídli Zdroj v nejakej konkrétnej časti duchovného sveta?

Zdroj sám JE duchovný svet.

Prečo potom duše hovoria o dosiahnutí jadra duchovného života?

Kým sme mladými dušami, cítime všade okolo seba silu, a predsa cítime aj to, že sme len na jej okraji. Ako sa stretávame so Staršími, uvedomujeme si sústredenú silu – ale je to rovnaký pocit.

Aj keď to nazývaš miestom Starších?

Áno, sú súčasťou sústredenej sily Zdroja, ktorá nás duše udržuje.

Ak sústredíme túto silu do jedného zdroja energie, môžeš opísať tvorcu-Zdroj ľudskými pojmami?

Je to absolútne nesebecká bytosť, ktorou sa chcem stať aj ja.

Ak Zdroj predstavuje celý duchovný svet, ako sa toto mentálne miesto odlišuje od fyzických vesmírov s hviezdami, planétami a žijúcimi bytosťami?

Vesmíry sú vytvorené, pre život i zomieranie, na účely Zdroja. Miesto duší... je Zdroj.

Zdá sa, že žijeme vo vesmíre, ktorý sa rozpína a môže sa znova zmenšovať a prípadne môže aj zaniknúť. Ak žijeme v priestore, ktorý má časové obmedzenie, ako môže byť duchovný svet večný?

Pretože žijeme v NEPRIESTORE, ktorý je večný – okrem určitých oblastí.

Môžeš ich opísať?

Sú to spojovacie dvere, priechody, cez ktoré vchádzame do fyzického vesmíru času.

Ako môže existovať časová brána v nepriestore?

Priechody existujú ako prahy medzi realitami.

Dobre, ale ak je duchovný svet bezrozmerný, aká je to realita?

Nemenná. Je to opak reality rozmerých svetov, ktoré sú materiálne a premenlivé.

Má pre dušu žijúci v duchovnom svete význam minulosť, prítomnosť a budúcnosť?

Len ako prostriedky na to, aby sme porozumeli postupnosti vo fyzickej forme. Keď sme tu, je to nemennosť – pre tých z nás, čo neprekročia prah do vesmíru substancii a času.

Poznámka: Hlavné využitie časových prahov zanalyzujem v ďalšej kapitole o výbere životov.

O vesmíroch hovoríš v množnom čísle. Existujú okrem vesmíru, v ktorom existuje naša Zem, aj iné vesmíry?

(neurčito) *Existujú rôzne reality, ktoré vyhovujú Zdroju.*

Chceš povedať, že duše môžu cez duchovné brány vchádzať do rôznych častí rôznych fyzických realít?

(prikyvuje) *Áno, môžu – a aj vchádzajú.*

Než uzavriem sedenie s touto vysoko rozvinutou dušou, mal by som dodať, že väčšina ľudí v stave hlbkej hypnózy dokáže nahliadnuť mimo pozemskú realitu trojrozmerného priestoru, do alternatívnych realít večnosti. Len čo dosiahnu podvedomie, sú subjekty schopné v časovej postupnosti akoby vedome prežívať svoje minulé a súčasné životy. Zmena nastane, keď ich privediem do stavu nadvedomia, do duchovného sveta. Tam vidia súčasnosť ako homogénne spojenie minulosť, prítomnosť a budúcnosť. Sekundy v duchovnom svete, ako sa zdá, predstavujú na Zemi celé roky. Po skončení sedenia sú klienti často prekvapení, ako je v duchovnom svete čas spojité.

Kvantová mechanika je jedným z odborov fyziky, ktoré sa zaoberajú subatomárnymi pohybmi na úrovni elektromagnetických energií, keď sa všetko okolo nás javí ako nepevné a existujúce v jednotnom energetickom poli. Keď sa nenecháme obmedziť Newtonovým gravitačným zákonom, sú všetky prvky pohybu v čase spojené frekvenciou svetelných vln a kinetickou energiou. Ak som však ukázal, že duše v duchovnom svete prežívajú pocit plynutia času chronologickým spôsobom, nie je to v rozpore s predstavou spojenia minulosť, prítomnosť a budúcnosť? Nie je. Môj výskum ukazuje, že ilúzia plynutia času je vytváraná pre duše, ktoré vchádzajú do fyzických dimenzií a vychádzajú z nich (kde sú zvyknuté na biologický čas, ktorý sa prejavuje starnutím), aby mohli ľahšie merať svoj pokrok. Potom dáva zmysel, ak kvantová mechanika ponúka hypotézu, podľa ktorej čas nie je absolútny, ale je len vyjadrením zmeny.

Keď subjekty hovoria o svojich cestách po zakrivených dráhach, myslím na teórie časopriestoru, ktoré predpokladajú, že svetlo a pohyb sa ako súčasť zakriveného priestoru a času uzatvárajú do seba. Hovoria, že ak sa priestor dostatočne zakriví, čas sa zastaví. Samozrejme, že keď počujem svojich klientov hovoriť o časových zónach a priechodových tuneloch do rôznych dimenzií, premýšľam o podobnosti so súčasnými astronomickými teóriami o fyzickom priestore, ktorý je zakrivený alebo stočený do kozmických slučiek, ktoré vytvárajú „ústa“ hyperpriestoru a čiernej diery, ktoré môžu byť východiskom z trojrozmerného vesmíru. Možno sa tak časopriestorové predstavy astrofyziky a metafyziky stále viac zblížujú.

Svojim klientom som hovoril, že ak sa im duchovný svet zdá byť kruhový a cesty, po ktorých cestujú